

Státní úřad pro věci církevní v Praze.

V Praze dne 15. srpna 1950.

Rada židovských náboženských obcí
v zemích České a Moravskoslezské
v P r a z e .

Státní úřad pro věci církevní potvrzuje, že židovské náboženské obce byly jako právnické osoby organizovány teprve zákonem 57/1890 ř.z. o vnějších právních poměrech židovské náboženské společnosti.

Před platností tohoto zákona byli židé v městech, kde žili, organizováni v ~~náboženských~~ náboženských spolcích, které vlastnily synagogy, židovské hřbitovy, umrlčí komory a plnily náboženské a sociální ukoly. Tyto spolky se později buď spojily se židovskými náboženskými obcemi, zřízenými podle cit. zákona, nebo židovské náboženské obce ponechaly tyto ukoly i nadále těmto spolcům stejně jako i jiné své ukoly, zejména dobročinné a kultové. K těmto účelům se tvořily i po platnosti cit. zákona nové židovské spolky podpůrné dobročinné, kulturní a pod.

V době okupace byly tyto spolky a bratrstva vesměs okupanty zrušeny a jejich ukoly se ujaly židovské náboženské obce, pokud nebyly samy později zrušeny. Proto byly na tyto židovské náboženské obce přeneseny i hmotné prostředky zrušených spolků, takže jim příslušelo zastoupení a správa jmění těchto spolků, pročež se staly židovské náboženské obce ve skutečnosti nástupkyněmi zrušených židovských kultových, dobročinných a kulturních spolků a správkyňami jejich jmění.

Totéž platí o nadacích židovských, věnovaných k lidumilným, sociálním a kultovým účelům, ježto byly na židovské náboženské obce přeneseny nejen jejich majetkové hodnoty, ale i povinnosti a činnosti, které přináležely před okupací těmto nadacím. Jsou tedy židovské náboženské obce nejenom oprávněny, ale dokonce povinny spravovat jmění a plnit povinnosti těchto nadací, bratrstev a spolků, které i když právně existují podle zákona o obnovení právního pořádku / zák. 12/46 Sb./, nemohou plnit již své ukoly - třeba byly i formálně obnoveny - pro nedostatek přeživších členů.

Podle § 10 zák.č. 218/49 Sb. o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem tvoří veškeré movité a nemovité jmění a majetková práva církví a náboženských společností, jejich složek a komunit, ustavů, nadací, kostelů, obrocí a fondů jejich majetek, jehož zcizení nebo zabavení ~~vyžaduje~~ vyžaduje předchozího souhlasu státní správy; k tomuto majetku židovské náboženské společnosti patří tudíž také jmění jejich složek shora uvedených.

L. S.
Státní úřad
pro věci církevní.

Za ministra :
Dr. Dědič v. r.

Kolek 8 Kős
L. S. Okresní soud
civilní v Praze.

FP Nsp 12954
K. 2221

vinní sestavovat rozpočty a závěrečné účty a předkládat je Státnímu úřadu pro věci církevní ke schválení.

(2) Rozpočty na řádné věcné náklady sestavují se podle skutečných potřeb, a to podle zásad státního rozpočtu; podrobnosti stanoví Státní úřad pro věci církevní v dohodě s ministerstvem financí.

§ 10.

Majetek.

(1) Stát dozírá na majetek církví a náboženských společností.

(2) Zástupci církví a náboženských společností a správci církevního majetku sestaví soupis veškerého movitého a nemovitého jmění a majetkových práv církví a náboženských společností, jejich složek, komunit, ústavů, nadací, kostelů, obročí a fondů a předloží jej do tří měsíců od počátku účinnosti tohoto zákona Státnímu úřadu pro věci církevní. Podrobnosti stanoví Státní úřad pro věci církevní.

(3) Jakékoliv zřízení nebo zavazení majetku církví a náboženských společností vyžaduje předchozí souhlas státní správy.

§ 11.

Zánik závazků.

(1) Veškerý soukromý a veřejný patronát nad kostely, obročími a jinými církevními ústavu přechází na stát.

(2) Veškeré závazky přispívat na účely církví a náboženských společností, jejich složek, komunit, ústavů, nadací, kostelů, obročí a fondů, opírající se o patronát nebo o jiné právní důvody nebo dlouhodobé zvyklosti, zanikají, s výjimkou závazků členů církví a náboženských společností, vyplývajících ze zřízení státem schválených.

§ 12.

Učiliště pro výchovu duchovních.

Stát vydržuje učiliště a ústavy pro výchovu duchovních.

§ 13.

Trestní ustanovení.

Jednání nebo opominutí odporující ustanovením tohoto zákona nebo předpisům vydaným podle něho, trestá, nejde-li o čin trestný soudně, okresní národní výbor jako správní přestupek pokutou do 100.000 Kčs. Pro případ nedobytnosti pokuty vyměří se zároveň podle míry zavinění náhradní trest vězení do 6 měsíců.

§ 14.

Zrušovací ustanovení.

Všechny předpisy, které upravují právní poměry církví a náboženských společností, se zrušují.

§ 15.

Účinnost a provedení zákona.

Tento zákon nabývá platnosti dnem 1. listopadu 1949; provedou jej všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.,
též za ministra
Dr. Clementise

Fierlinger v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Dolanský v. r.

arní. gen. Svoboda v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Kliment v. r.

Duriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.